

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra I Sverrig

Citation: Andersen, H. C.: "I Sverrig", i Andersen, H. C.: *I Sverrig*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 154. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaisverrigval-shoot-idm140454473065728.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: I Sverrig

Med denne opsummering af rejsens åndelige resultat har vi også nået dens geografiske grænsepunkt, og tilbageturen kan tiltrædes med forvaring af det indvundne udbytte. Selv den ensformige rumlen gennem de endeløse skove ad elendige veje i regn og hundekulde løftes op til at stemme med det naturreligiøse program (*I Skoven*, XXI). De mødende svaner, som sidst var ved at bukke under for tvivlens vinterkulde (kap. XVIII), bliver nu til sagnets mægtige feer, der forynges ved at bade i de dybe skovsøer. Lokaltraditioner melder sig om glemte kirker fra pestdødens tid, som århundreder efter blev genfundet, og digteren lader gøgen sætte sig på det solbeskinnede (NB!) alter og kukke om mange leveår endnu. Den afsluttende strækning, hvor vejen først er ved at blive anlagt ved klippesprængninger og brug af ild, bliver et fornyet billede på menneskets sejr over naturkræfterne. Alt tolkes i optimismens skær.